

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/43/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2711206757
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Matúš Staríček
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2711206757.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu: Mgr. Matúš Staríček a sudcov: JUDr. Ľuboslava Vanková a Mgr. Jozef Mačej, v spore žalobkyne: A. B. C., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom D. X, E., zastúpená advokátkou: JUDr. Ing. Elena Divko, PhD., so sídlom Gorkého 1A, Skalica, proti žalovanému: F. G., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom H. XX, E., zastúpený advokátom: JUDr. Ľubomír Vanek, so sídlom Potočná 85, Skalica, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalobkyne a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Skalica č. k. 3C/133/2011-484 zo dňa 9.3.2023, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie výrokom I. zamietol žalobu a výrokom II. rozhodol o trovách konania tak, že žiadna zo strán nemá právo na ich náhradu.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne § 143, § 148 ods. 1, § 149 ods. 3 a 4, § 150 a § 853 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 470 ods. 1 a čl. 7 ods. 1 Základných princípov zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a vecne tým, že žalobkyňa sa žalobou podanou na súde dňa 14.10.2011 domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len ako „BSM“) so žalovaným ako bývalým manželom. Z uznesenia súdu prvej inštancie sp. zn. 3C/133/2011 zo dňa 20.10.2022 vyplýva, že po čiastočnom zastavení konania zostalo predmetom konania vyporiadanie BSM v rozsahu: a) obchodný podiel spoločnosti ERI, s.r.o., so sídlom Kráľovská 4/10, Skalica v hodnote 429.695 eur, b) obchodný podiel spoločnosti ERI Slovakia, s.r.o., so sídlom Masarykovo námestí 13, Hodonín, Česká republika v hodnote 7.400 eur, c) úver v I. J., B. na základe Zmluvy o bezúčelovom splátkovom úvere č. 9905000725 zabezpečenom záložným právom k nehnuteľnosti zo dňa 6.6.2005 vo výške 41.841,60 eur, pričom žalobkyňa navrhla vyporiadať BSM tak, aby súd prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného: a) cenu obchodného podielu spoločnosti ERI, s.r.o. vo všeobecnej hodnote 429.695 eur, b) cenu obchodného podielu spoločnosti ERI Slovakia, s.r.o. vo všeobecnej hodnote 7.400 eur, c) pohľadávku spoločnosti I. J., B., Bratislava vo výške 41.841,60 eur titulom nesplateného úveru a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni na vyrovnanie podielov z BSM sumu vo výške 197.626,70 eur do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia súdu.

3. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že vyporiadať zaniknuté BSM strán sporu súdnym rozhodnutím možné nie je, a preto žalobu zamietol. V konaní bolo rozsudkom Okresného súdu Skalica č. k. 5C/74/2008-32 zo dňa 4.9.2008 zistené, že manželstvo žalobkyne a žalovaného

uzatvorené dňa 10.10.1998 zaniklo rozvodom, a to dňa 17.10.2008 (právoplatnosťou rozvodového rozsudku). Dňa 17.10.2008 v zmysle 148 ods. 1 OZ zaniklo aj ich bezpodielové spoluvlastníctvo ako manželov, keď súčasne z výsluchu žalovaného vyplynulo, že pred rozvodom manželstva BSM nebolo zrušené, ani zúžené, resp. rozšírené. Preto časový úsek od 10.10.1998 do 17.10.2008 vymedzuje trvanie BSM sporových strán. V zmysle ust. § 143 OZ do BSM patrí všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, až na výnimky ustanovené § 143 OZ. Ak bezpodielové spoluvlastníctvo manželov zanikne, vykoná sa jeho vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150. Konanie o vyporiadanie BSM sa začína na návrh (čl. 7 ods. 1 Základných princípov CSP), resp. podaním žaloby s tým, že súd je viazaný rozsahom vecí, ktoré patria do BSM (ktoré navrhujú bývalí manželia vyporiadať), keďže súdna prax pripúšťa čiastočné vyporiadanie BSM dohodou bývalých manželov v kombinácii s vyporiadáním súdnym rozhodnutím. Pri podaní návrhu na vyporiadanie BSM súd nie je viazaný spôsobom vyporiadania navrhnutým sporovými stranami (ako iudicium duplex), t.j. ako má vyporiadanie vykonať.

4. Čo sa týka vyporiadania obchodného podielu žalovaného v spoločnosti ERI, s.r.o., podľa súdu tento vyporiadať možné nebolo. Nato, aby súd mohol vyporiadať obchodný podiel v obchodnej spoločnosti (s.r.o.) nadobudnutý jedným z manželov počas trvania manželstva, je potrebné, aby bol tento obchodný podiel nadobudnutý z prostriedkov patriacich do BSM. Zo zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 22.5.2007 síce vyplýva, že bola uzatvorená medzi G. E. ako majiteľkou obchodného podielu a žalovaným ako nadobúdateľom obchodného podielu počas trvania manželstva, teda že žalovaný predmetný obchodný podiel nadobudol počas trvania manželstva (BSM), čo potvrdzuje aj výpis z obchodného registra SR (žalovaný je spoločníkom od 28.7.2007), no z dôkazu - darovacej zmluvy zo dňa 22.5.2007 vyplýva, že tento obchodný podiel nebol nadobudnutý z finančných prostriedkov patriacich do BSM, ale z výlučných finančných prostriedkov vo výške 200.000 Sk nadobudnutých žalovaným darovacou zmluvou zo dňa 22.5.2007, nakoľko v zmysle § 143 OZ do BSM nepatria veci nadobudnuté darom. Keďže žalovaný nadobudol titulom darovacej zmluvy zo dňa 22.5.2007 finančné prostriedky v sume 200.000 Sk, išlo o jeho výlučný majetok. Preto ak tieto finančné prostriedky použil na nadobudnutie obchodného podielu v spoločnosti ERI, s.r.o. za totožnú sumu 200.000 Sk (je tu daná časová súvislosť), išlo len o transformáciu jeho výlučného majetku. Vzhľadom na námietku žalujúcej strany k tomuto dôkazu súd prvej inštancie uviedol, že tento dôkaz (darovaciu zmluvu) vyhodnocoval samostatne, ako aj v kontexte ostatných dôkazov, so záverom, že obchodný podiel v spoločnosti ERI, s.r.o. do vyporiadania BSM zahrnúť nemožno. Je pravdou, že žalovaná strana tento dôkaz predložila (použila) až so značným časovým odstupom od začatia tohto konania (až po predbežnom právnom posúdení sporu na pojednávaní zo dňa 6.5.2021), no tu je potrebné uviesť, že tzv. koncentráciu konania v zmysle ustanovení CSP nebolo možné v čase začatia tohto sporu použiť (keď zákon č. 160/2015 Z.z. nadobudol účinnosť od 1.7.2016). Súd prvej inštancie sa nestotožnil ani s námietkou žalobkyne, že išlo o účelový dôkaz. Ako vyplýva z výsluchu žalobkyne, so žalovaným nemali spoločnú „kasu“, nikdy spoločne nehospodárili, v roku 2007 mala na účte asi 2.000-5.000 eur a o okolnostiach prevodu obchodného podielu od G. E. na žalovaného nemala poznatok. Súčasne aj z potvrdení o príjme sporových strán v roku 2007 možno prijať záver, že ich príjmy nedosahovali takú úroveň, že by bolo možné nadobudnúť obchodný podiel v sume 200.000 Sk z takto nadobudnutých spoločných finančných prostriedkov. Ak by bol súdu predložený sfaľšovaný dôkaz, t.j. účelovo vytvorený dôkaz, došlo by k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu marenia spravodlivosti (§ 344 Trestného zákona). Súdu prvej inštancie ale neboli v čase rozhodovania sporu známe žiadne také relevantné okolnosti, na základe ktorých by bolo možné takýto záver bez akýchkoľvek okolností prijať. CSP v zásade procesne umožňoval tento listinný dôkaz (darovaciu zmluvu) do určitej miery „verifikovať“, no akým spôsobom to možné bolo, s prihliadnutím na zásadu neustrannosti, súd prvej inštancie neuviedol, aby tým nezvýhodnil niektorú zo sporových strán. Súd prvej inštancie preto vychádzal z toho, že žalovaný nadobudol obchodný podiel v spoločnosti ERI, s.r.o. z jeho výlučných prostriedkov (tomuto nebránilo to, že podpisy na darovacej zmluve neboli overené), a preto ho vyporiadať v tomto konaní možné nebolo. V prípade, ak by bol tento obchodný podiel nadobudnutý z finančných prostriedkov nadobudnutých sporovými stranami ako svadobným darom (čo preukazné nebolo), v zmysle § 143 OZ svadobný dar (darovanie) nepatrí do BSM, ale do podielového spoluvlastníctva manželov. Výber finančných prostriedkov z účtu žalovanej zo dňa 25.1.2007 vo výške 240.000 Sk bol podľa súdu časovo mimo rámca nadobudnutia obchodného podielu žalovaným v tejto spoločnosti (22.5.2007). Vyporiadaniu obchodného podielu v spoločnosti ERI, s.r.o. podľa súdu bránila aj tá skutočnosť, že táto spoločnosť medzičasom dňa 29.6.2021 zanikla, preto nebolo možné žalovanému prikázať tento obchodný podiel v zaniknutej spoločnosti, pričom iný procesný návrh v tomto smere podaný nebol a súd túto činnosť strán sporu nahrádzať nemôže.

5. Podľa súdu prvej inštancie nebolo možné vyporiadať ani obchodný podiel žalovaného v spoločnosti ERI Slovakia, s.r.o., so sídlom Masarykovo námestí 13, Hodonín, Česká republika. Poukázal na to, že prípadné súdne konanie týkajúce sa vyporiadania BSM je návrhovým (dispozitívnym) konaním. Týmto vyporiadaním sa určí, ktoré veci zostanú vo výlučnom (oddelenom) vlastníctve toho-ktorého z manželov, či prípadne zostanú v podielovom spoluvlastníctve oboch a v akom pomere. OZ rozlišuje tri spôsoby vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, a to vyporiadanie dohodou manželov, súdnym rozhodnutím a uplynutím doby. Vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov súdnym rozhodnutím (t.j. daný prípad) prichádza do úvahy len v prípade, keď nedošlo k jeho vyporiadaniu k veciam uvedeným v žalobe, nakoľko kombináciu vyporiadania dohodou i súdnym rozhodnutím súdna prax pripúšťa. V danom prípade nebolo zistené, že by medzi stranami sporu existovala nejaká dohoda o vyporiadaní BSM vo vzťahu k veciam uvedeným v žalobe (resp. po pripustení jej zmeny), preto bola zo strany žalobkyne (ako bývalej manželky žalovaného) podaná dňa 14.10.2011 žaloba o vyporiadanie BSM. Táto žaloba bola podaná v zmysle § 149 ods. 4 OZ, t.j. bola podaná do troch rokov od zániku BSM (toto zaniklo 17.10.2008, prekluzívna lehota na podanie návrhu končila dňom 17.10.2011). Ide o prekluzívnu lehota, preto je márne uplynutie nespôsobuje premlčanie, na ktoré sa žalovaná strana nesprávne (formálne) odvolávala. Návrh na vyporiadanie vo veci bývalých manželov (strán sporu) podaný síce bol v zákonnej prekluzívnej lehote, no podstatné je, že bolo povinnosťou sporových strán, aby v tejto lehote (t.j. do 17.10.2011) vymedzili aj rozsah vecí, ktoré žiadajú vyporiadať súdom, keďže súd je viazaný rozsahom vecí na vyporiadanie, nakoľko súdna prax umožňuje tzv. kombinované vyporiadanie BSM tak dohodou ako i súdnym rozhodnutím. Z toho potom vyplýva, že veci z BSM majú odlišný právny osud, ak sú vyporiadané dohodou bývalých manželov a iný, ak sú vyporiadané súdom. Uvedené platí aj na tie prípady, ak bývalí manželia urobia predmetom súdneho vyporiadania len niektoré ich veci z BSM a súčasne im uplynula zákonná lehota v zmysle § 149 ods. 4 OZ, no s tým rozdielom, že u vecí, ktoré manželia neurobili v zákonnej trojročnej lehote predmetom konania o vyporiadanie BSM súdom, nastane zo zákona tzv. fikcia vyporiadania (§ 149 ods. 4 OZ). Podľa súdu prvej inštancie nie je možné túto zákonnú fikciu prelomiť súdnym rozhodnutím. V danom spore sa táto úvaha vzťahuje práve k obchodnému podielu žalovaného v spoločnosti ERI Slovakia, s.r.o., keďže návrh na jeho vyporiadanie bol žalobkyňou podaný až po uplynutí zákonnej trojročnej lehote od zániku BSM, a teda vo vzťahu k nemu už nastala zákonná fikcia vyporiadania v zmysle § 149 ods. 4 OZ, načo správne poukazovala žalovaná strana. Návrh na vyporiadanie k tejto veci žalobkyňa podala až dňa 27.05.2016, t.j. po uplynutí zákonnej lehote (uplynula 17.10.2011). Z tohto dôvodu súd vyporiadanie v tomto smere vykonať nemohol. Ak by súd pristúpil napriek tomu k vyporiadaniu aj tohto obchodného podielu, mohlo by dôjsť k narušeniu princípu právnej istoty subjektov občianskoprávných vzťahov, keď by súd svojim rozhodnutím neprípustne zasahoval do právnych vzťahom upravených samotným zákonom - § 149 ods. 4 OZ. Na podporu vyššie uvedeného právneho posúdenia súd prvej inštancie poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/231/2012 zo dňa 7.11.2013 a rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/9/2015 zo dňa 16.6.2015.

6. K nemožnosti vyporiadať pohľadávku zo Zmluvy o bezúčelovom splátkovom úvere č. 9905000725 zo dňa 6.6.2005, na základe ktorej bol na účet žalovanej poskytnutý úver vo výške 56.429,66 eur (1.700.000 Sk) a výška nesplatennej istiny ku dňu 17.10.2008 (zániku BSM) bola 41.841,66 eur, súd prvej inštancie uviedol, že dlhy a pohľadávky v zmysle § 143 OZ nepatria do BSM, no tieto je možné vyporiadať, avšak len v rámci tzv. širšieho vyporiadania BSM (§149, § 150 a § 853 OZ), t.j. za podmienky, že existujú nejaké aktíva vyporiadavaného BSM. Vyporiadanie len samotného dlhu súdnym rozhodnutím možné nie je (Krajský súd Trenčín sp. zn. 4Co/231/2012 z 7.11.2013). V danom prípade však žiadne aktíva vyporiadať možné nebolo, čo v konečnom dôsledku bránilo vyporiadaniu predmetného dlhu, ktorý navyše bol medzičasom v celom rozsahu žalovaným uhradený (teda zanikol), a teda v čase možného vyporiadania BSM súdom už neexistuje.

7. O náhrade trov konania strán sporu súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 2 v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania. Súd prvej inštancie mal za to, že v danom prípade nemožno hovoriť o úspechu niektorej zo strán sporu. Návrhu žalobkyne na vyporiadanie BSM súdom vyhovené nebolo, t.j. táto nedosiahla vyporiadanie podľa jej návrhu. Žalovaný síce od počiatku sporu žiadal žalobu zamietnuť, no z iného právneho dôvodu než je podklad súdu pre zamietnutie žaloby. Žalovaný zamietnutie žaloby ako nedôvodnej odôvodňoval tým, že BSM už bolo vyporiadané notárskou zápisnicou zo dňa 20.6.2008, načo však prihliadať možné nebolo, nakoľko zo spisu Okresného súdu Skalica sp. zn. 2C/123/2012 vyplýva, že žaloba o určenie, že

majetok patriaci do BSM bol vyporiadaný dohodu o vyporiadaní BSM obsiahnutou v Notárskej zápisnici č. 26535/2008 zo dňa 20.6.2008 bola zamietnutá. Žalovaný sa navyše domáhal aj vyporiadania ním vyplateného dlhu zo Zmluvy o bezúčelovom splátkovom úvere č. 9905000725 zo dňa 6.6.2005, čomu taktiež súdom vyhovieť nebolo.

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie žalobkyňa s návrhom, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolanie odôvodnila právne § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci).

9. Podľa žalobkyne žalovaný darovacou zmluvou zo dňa 22.5.2007 hodnoverne nepreukázal svoje tvrdenie, že obchodný podiel spoločnosti ERI, s.r.o. nadobudol z jeho výlučných prostriedkov. Ak niektorí z účastníkov tvrdí, že niektoré veci do vyporiadania nepatria, musí toto svoje tvrdenie hodnoverným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti preukázať. Žalovaný uvedenú darovaciu zmluvu predložil až v roku 2022 (po 11 rokoch sporu) napriek tomu, že žalobkyňa už vo svojom návrhu na začatie konania o vyporiadenie BSM zo dňa 14.10.2011 uvádzala, že do BSM patrí aj obchodný podiel spoločnosti ERI, s.r.o. To, že darovaciu zmluvu nepredložil skôr, vzbudzuje pochybnosti. Uvedené pochybnosti vzbudzuje aj fakt, že darovacia zmluva nemá overené podpisy účastníkov zmluvy. Ďalšie pochybnosti, ktoré by mal súd vziať do úvahy, predstavuje tá skutočnosť, že v darovacej zmluve zo dňa 22.5.2007 sa uvádza v čl. I bod 1, že darca daruje žalovanému 200.000 Sk. Táto zmluva môže jedine potvrdiť skutočnosť, že žalovanému darca daroval 200.000 Sk, ktoré do BSM nepatria. To, že v čl. III bod 1 uvedenej zmluvy sa uvádza, že darca daruje tieto finančné prostriedky na nadobudnutie podielu v spoločnosti ERI, s.r.o. nad všetky pochybnosti nepreukazuje, že ich aj použil na tento účel. Žalovaný mohol uvedené prostriedky použiť aj na iný účel a pokiaľ ich použil na nadobudnutie obchodného podielu ERI, s.r.o., túto skutočnosť nepreukázal. Predmetná zmluva preukazuje len to, že darca daroval 200.000 Sk, ktoré do BSM nepatria. Už v roku 2015 žalovaný vedel, že on musí preukázať, že obchodný podiel nepatrí do BSM a pokiaľ disponoval darovacou zmluvou, mohol ju predložiť skôr. Taktiež sa neustále vyjadroval k hodnote podniku, no nespomínal, že nadobudol obchodný podiel z jeho výlučných peňazí. Toto tvrdenie začal žalovaný uvádzať až potom, čo súd uviedol v roku 2022, že dôkazné bremeno leží na žalovanom a v tomto momente predložil ako dôkaz darovaciu zmluvu. Preto by mal súd tento dôkaz vyhodnotiť ako nedôveryhodný a zahrnúť do masy BSM obchodný podiel spoločnosti ERI, s.r.o. Aj keď spoločnosť bola vymazaná, dôležitá je skutočnosť, že spoločnosť ERI, s.r.o. existovala v čase zániku BSM. Žalobkyňa vyslovila presvedčenie, že žalovaný nepreukázal, že nadobudol obchodný podiel z jeho výlučných prostriedkov a darovacou zmluvou len preukázal to, že mal 200.000 Sk, ktoré mu daroval K. D.. Žalobkyňa preto navrhovala, aby súd ustanovil znalca na ohodnotenie obchodného podielu ERI, s.r.o. v čase zániku BSM, keď spoločnosť existovala. Žalobkyňa tiež poukázala na to, že aj keď je spoločnosť vymazaná, súd prikáže obchodný podiel spoločníčkovi ERI, s.r.o., keďže v čase zániku BSM existovala a žalovaný bol jej spoločníčkom.

10. Žalobkyňa ďalej uviedla, že v konaní predložila dôkaz, že 22.6.2005 jej bol poskytnutý bezúčelový splátkový úver z I. J., a.s. vo výške 56.429,66 eur. Finančné prostriedky vo výške 1.700.000 Sk boli vyplatené na jej osobný účet. Tieto všetky finančné prostriedky boli použité žalovaným v spoločnosti ERI, s.r.o., čo potvrdzuje fakt, že žalovaný posielal žalobkyni na jej účet peniaze na splátky úveru. Žalovaný v tom čase žiadny účet nemal a mal dispozičné právo k účtu žalobkyne. Žalovaný v konaní dokladoval len tú skutočnosť, že vyplatil zostatok úveru. Celý úver z I. J., B. mal k dispozícii iba žalovaný a žalobkyňa nemala možnosť s peniazmi z tohto úveru nijakým spôsobom nakladať. Vyplatenie úveru zo strany žalovaného žalobkyňa nikdy nepopierala a o túto sumu znížila aj výšku uplatneného nároku na vyporiadenie BSM. Už v rozhodovacej praxi zameranej na BSM bolo vyvedené, že ak vznikne za trvania manželstva dlh, z ktorého bol zaviazaný iba jeden z manželov, ktorý napr. uzatvoril vlastným menom zmluvu o pôžičke, a takto získané peniaze boli použité na kúpu určitej veci, t.j. bola za ne získaná určitá majetková hodnota, náleží aj táto hodnota do BSM za splnenia ostatných podmienok uvedených v § 143 OZ a bez ohľadu na to, či bola zmluva o pôžičke platne uzatvorená. Na záväzok manžela, ktorý takto získal peniaze, ktoré je povinný vrátiť, a ktorý ich vynaložil v skutočnosti na spoločný majetok zo svojho, sa prihladne pri vyporiadaní BSM (R 57/1970).

11. Proti rozsudku súdu prvej inštancie (v celom rozsahu) podal zároveň odvolanie aj žalovaný s návrhom, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie

konanie a nové rozhodnutie, alternatívne ho zmenil vo výroku II. a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Odvolanie odôvodnil právne § 365 ods. 1 písm. d/ a h/ CSP (konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci).

12. Žalovaný má za to, že v konaní bola riadne preukázaná pohľadávka manželov zo Zmluvy o bezúčelovom úvere č. 9905000725 zo dňa 6.6.2005, na základe ktorej bol účastníkom poskytnutý úver vo výške 56.429,66 eur, pričom výška nesplatenej istiny ku dňu zániku manželstva 17.10.2008 predstavovala sumu 41.841, 66 eur. Taktiež nebolo sporné, že po zániku manželstva spoločný záväzok manželov v celom rozsahu splatil žalovaný, čo nerozporovala ani žalobkyňa, ktorá túto skutočnosť potvrdila už v podanom návrhu na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva. Je nesporné, že dlhy a pohľadávky je možné vypridať v rámci širšieho vyporiadania BSM tak, ako to navrhovala aj žalobkyňa. Žalovaný sa nestotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie, že spoločné dlhy manželov v rámci širšieho vyporiadania BSM je možné vyporiadať len ak existujú zároveň aj aktíva. Tento názor považuje žalovaný za nedôvodný, nakoľko nevyplýva zo žiadneho ustanovenia OZ. Preto má za to, že súd prvej inštancie nepostupoval správne, keď nevyporiadal spoločný záväzok manželov v rámci širšieho vyporiadania BSM, a to napriek tomu, že tento nebol v priebehu celého konania sporný, a preto predmetnému vyporiadaniu nič nebránilo.

13. Žalovaný nesúhlasil ani s výrokom II. rozsudku, ktorým súd prvej inštancie nepriznal stranám nárok na náhradu trov konania. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje zásadou úspechu v konaní (§ 255 CSP). Na aplikáciu ust. § 257 CSP musia byť v danom prípade dané osobitné dôvody. Podľa ustálenej judikatúry musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí náležite odôvodnený. Pokiaľ takýto postup nie je ani odôvodnený, je rozhodnutie súdu v rozpore s ust. § 257 CSP. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/993/2015 z 9.3.2016, ktorého závery sú podľa názoru žalovaného aplikovateľné aj na prípad vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva. V predmetnom rozhodnutí Krajský súd v Trenčíne konštatoval, že zásadu úspechu účastníka vo veci zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva treba hodnotiť so zreteľom na všetky okolnosti konania, konkrétne však s prihliadnutím na skutočnosť, aký bol postoj jednotlivých účastníkov ku zrušeniu podielového spoluvlastníctva a ako ktorý z nich navrhoval zrušené podielové spoluvlastníctvo vyporiadať a toto porovnať s rozhodnutím súdu vo veci samej, teda s tým, či súd podielové spoluvlastníctvo zrušil a akým spôsobom ho vyporiadal.

14. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolania boli podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenými stranami sporu, v ktorých neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolania majú zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolaní (§ 380 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny.

15. Podľa § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

16. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (ods. 1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (ods. 2).

17. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok a predchádzajúci procesný postup súdu prvej inštancie z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov a v rozsahu námietok odvolateľov uvedených v ich odvolaniach a dospel k záveru, že odvolania žalobkyne a žalovaného nie sú opodstatnené a preskúmaný rozsudok je vecne správny. Odvolací súd v celom rozsahu preberá skutkový stav zistený súdom prvej inštancie, ktorý dospel k správnym skutkovým zisteniam pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre meritórne rozhodnutie, pričom sa vysporiadal s podstatnými argumentmi oboch strán

sporu a pretože odvolací súd zdieľa i právne závery prvoinštančného súdu vo veci, ktorý na vec aplikoval správne zákonné ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd v rozsahu vymedzenom dôvodmi odvolania odkazuje na písomné vyhotovenie napadnutého rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť, pretože rozhodnutie súdu prvej inštalácie považuje za vecne správne. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštalácie odvolací súd dopĺňa nasledovné:

18. Podľa § 143 OZ, v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka.

19. Podľa § 149 ods. 1 až 4 OZ, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150 (ods. 1). Ak dôjde k vyporiadaniu dohodou, sú manželia povinní vydať si na požiadanie písomné potvrdenie o tom, ako sa vyporiadali (ods. 2). Ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd (ods. 3). Ak do troch rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov nedošlo k jeho vyporiadaniu dohodou alebo ak bezpodielové spoluvlastníctvo manželov nebolo na návrh podaný do troch rokov od jeho zániku vyporiadané rozhodnutím súdu, platí, pokiaľ ide o hnutelné veci, že sa manželia vyporiadali podľa stavu, v akom každý z nich veci z bezpodielového spoluvlastníctva pre potrebu svoju, svojej rodiny a domácnosti výlučne ako vlastníak používa. O ostatných hnutelných veciach a o nehnuteľných veciach platí, že sú v podielovom spoluvlastníctve a že podiely oboch spoluvlastníkov sú rovnaké. To isté platí primerané o ostatných majetkových právach, ktoré sú pre manželov spoločné (ods. 4).

20. Predmetom konania v prejednávanej veci je vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu ako bývalých manželov. BSM vzniklo dňa 10.10.1998 uzavretím manželstva strán sporu a zaniklo dňa 17.10.2008, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu Skalica č. k. 5C/74/2008-32 zo dňa 4.9.2008, ktorým bolo manželstvo strán sporu rozvedené. Návrh na vyporiadanie BSM bol podaný dňa 14.10.2011.

21. Z uznesenia súdu prvej inštalácie č. k. 3C/133/2011-455 zo dňa 20.10.2022, vydaného v nadväznosti na podanie žalobkyne zo dňa 21.9.2022, vyplýva, že po čiastočnom zastavení konania zostalo predmetom konania vyporiadanie BSM v rozsahu: 1/ obchodný podiel v spoločnosti ERI, s.r.o., so sídlom Kráľovská 4/10, Skalica v hodnote 429.695 eur, 2/ obchodný podiel v spoločnosti ERI Slovakia, s.r.o., so sídlom Masarykovo námestí 13, Hodonín, Česká republika v hodnote 7.400 eur, 3/ úver v I. J., B. na základe Zmluvy o bezúčelovom splátkovom úvere zo dňa 6.6.2005 vo výške 41.841,60 eur, pričom žalobkyňa navrhla vyporiadať BSM tak, aby súd prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného: 1/ cenu obchodného podielu spoločnosti ERI, s.r.o. vo všeobecnej hodnote 429.695 eur, 2/ cenu obchodného podielu spoločnosti ERI Slovakia, s.r.o. vo všeobecnej hodnote 7.400 eur, 3/ pohľadávku spoločnosti I. J., B. vo výške 41.841,60 eur titulom nesplateného úveru a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni na vyrovnanie podielov z BSM sumu vo výške 197.626,70 eur do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia súdu.

22. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie vecnej správnosti napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštalácie žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na ich náhradu. Súd prvej inštalácie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol dôvody, pre ktoré nie je možné v rámci konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu vyporiadať 1/ obchodný podiel spoločnosti ERI, s.r.o., 2/ obchodný podiel spoločnosti ERI Slovakia, s.r.o., 3/ už splatenú pohľadávku spoločnosti I. J., B.. Žalobkyňa v rámci odvolacích dôvodov spochybnila závery súdu prvej inštalácie vo vzťahu k (ne)možnosti vyporiadať obchodný podiel spoločnosti ERI, s.r.o. a pohľadávku spoločnosti I. J., B.. Žalovaný v rámci odvolacích dôvodov spochybnil záver súdu prvej inštalácie vo vzťahu k (ne)možnosti vyporiadať pohľadávku spoločnosti I. J., B.. Obchodný podiel spoločnosti ERI Slovakia s.r.o. so sídlom v Českej republike nie je predmetom odvolacích námietok strán sporu (§ 380 ods. 1 CSP).

23. Ak manželia alebo jeden z nich nadobudne za trvania manželstva a z prostriedkov patriacich do BSM obchodný podiel v spoločnosti s ručením obmedzeným, stane sa takto získaný majetok (hodnota obchodného podielu) zo zákona súčasťou BSM, ktoré možno vyporiadať v rámci konania o vyporiadanie BSM podľa ustanovenia § 149 ods. 3 OZ (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31.3.2006 sp. zn. 2 Cdo 168/2005). Súd prvej inštancie sa preto správne zaoberal otázkou, či obchodný podiel v spoločnosti ERI, s.r.o. žalovaný nadobudol zo spoločných prostriedkov alebo z jeho výlučných prostriedkov. To, že obchodný podiel v spoločnosti ERI, s.r.o. bol nadobudnutý za trvania manželstva v konaní sporné nebolo.

24. Podľa súdu prvej inštancie obchodný podiel v spoločnosti ERI, s.r.o. (so sídlom v Slovenskej republike) nebolo možné vyporiadať z dôvodu, že nebol nadobudnutý z finančných prostriedkov patriacich do BSM. Žalobkyňa s týmto názorom nesúhlasila, čo odôvodňovala tým, že žalovaný darovacou zmluvou zo dňa 22.5.2007 hodnoverne nepreukázal svoje tvrdenie, že obchodný podiel spoločnosti ERI, s.r.o. nadobudol z jeho výlučných prostriedkov. Žalovaným predloženú darovaciu zmluvu označila za nedôveryhodný dôkaz s prihliadnutím na to, že žalovaný darovaciu zmluvu predložil až v roku 2022, pričom sa na nej nenachádzajú overené podpisy účastníkov zmluvy. Podľa žalobkyne predmetná darovacia zmluva preukazuje len to, že darca daroval 200.000 Sk, ktoré do BSM nepatria.

25. V sporovom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada. Strana má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. V normatívnej podobe je táto povinnosť premietnutá v čl. 8 základných princípov CSP, v zmysle ktorého strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podoprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana sporu, ktorá tieto povinnosti nespĺnila. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana nespĺní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany konania za to, že v konaní neboli preukázané jej tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jej neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci (či už z dôvodu nečinnosti strany, ktorá nespĺnila povinnosť označiť skutkové tvrdenia a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec). Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania, pokiaľ je určovaný výsledkom vykonaného dokazovania (porovnaj ust. § 132 ods. 1, § 149, § 150 ods. 1, § 185 ods. 1 a 2, § 191 ods. 1 a § 215 ods. 1 CSP).

26. Otázkou splnenia povinnosti tvrdenia a povinnosti označiť na preukázanie tvrdení dôkazy musí súd vždy riešiť so zreteľom na individuálne okolnosti prejednávanej veci. Súd pritom nie je viazaný návrhmi strán na vykonanie dokazovania a ani nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Po skončení dokazovania súd musí starostlivo zvážiť dôležitosť jednotlivých dôkazov, vykonať selekciu medzi nimi a prípadne vylúčiť tie, ktoré pre rozhodnutie vo veci nemajú žiadny význam.

27. V nadväznosti na vyššie uvedené potom platí, že hodnotenie dôkazov podľa § 191 ods. 1 CSP (v zmysle ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo) je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a relevantnosti pre rozhodnutie. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je právnymi predpismi obmedzovaný v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov. Hodnotiacia úvaha súdu pritom ale nie je svojvoľná, súd musí vychádzať zo všetkého, čo vyšlo v konaní najavo. Tieto skutočnosti musí súd rešpektovať a musí správne určiť ich vzájomný vzťah. Pritom súd nie je viazaný žiadnym poradím významu a dôkaznej sily jednotlivých dôkazov.

28. Vychádzajúc z vyššie priblížených teoretických východísk možno potom za správny považovať postup súdu prvej inštancie, ktorý neakceptoval argumentáciu žalobkyne snažiacej sa spochybníť relevanciu predloženej darovacej zmluvy. Ako už naznačil aj súd prvej inštancie, CSP v zásade procesne umožňoval tento listinný dôkaz do určitej miery verifikovať, no k uvedenému je možné pristúpiť na základe iniciatívy strany sporu, ktorú zaražuje povinnosť uviesť skutkové tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na ich preukázanie, keď iniciatíva zo strany súdu v tomto smere možná nie je. Takýto postup zodpovedá princípu rovnosti sporových strán vyjadrenému v čl. 6 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého strany

sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možností uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany (okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu – čo však nebol daný prípad). To, že darovacia zmluva neobsahovala overené podpisy a že ju žalobkyňa označila za nedôveryhodný dôkaz vzhľadom na to, kedy bola žalovaným predložená, nie sú tvrdenia relevantným spôsobom spochybňujúce skutkové zistenia súdu prvej inštancie.

29. Žalobkyňa v odvolaní nespochybnila záver súdu prvej inštancie, že príjmy strán sporu v tom čase nedosahovali takú úroveň, že by z nich bolo možné nadobudnúť obchodný podiel v sume 200.000 Sk, ako ani to, že výber finančných prostriedkov z účtu žalobkyne dňa 25.1.2007 bol časovo mimo rámca nadobudnutia obchodného podielu žalovaným v spoločnosti ERI, s.r.o. Aj pri osobitostiach konania o vyporiadanie BSM (iudicium duplex) ide o konanie, v ktorom je na stranách sporu, aby svoje procesné pozície obhájili jednak tvrdeniami, ako aj relevantnými dôkazmi. Žalovaný ako jediný spoločník spoločnosti, v ktorej pôsobil v čase zániku manželstva, predložil súdu dôkaz, z ktorého vyplynulo, že žalovaný ku dňu prevodu obchodného podielu (22.5.2007) disponoval finančnými prostriedkami v jeho výlučnom vlastníctve, keď aj samotná žalobkyňa v odvolaní o. i. uviedla, že žalovaný „darovacou zmluvou len preukazuje to, že mal 200.000 Sk, ktoré mu daroval K. D.“. V konaní naopak preukázané nebolo, že by strany sporu ku dňu nadobudnutia obchodného podielu disponovali spoločnými finančnými prostriedkami (spadajúcimi do BSM), za ktoré by bolo možné obchodný podiel nadobudnúť. Možno sa preto stotožniť so záverom súdu prvej inštancie, že obchodný podiel v spoločnosti ERI, s.r.o. nebol nadobudnutý z finančných prostriedkov patriacich do BSM, ale z výlučných finančných prostriedkov nadobudnutých žalovaným darovacou zmluvou zo dňa 22.5.2007.

30. Podľa § 470 ods. 1 a 2 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (ods. 1). Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany (ods. 2).

31. K časovým súvislostiam dokazovania je potrebné uviesť, že žalovaný na pojednávaní dňa 13.2.2017 uviedol, že strany sporu ako manželia nemali finančné prostriedky na zakúpenie obchodného podielu. Žalovaný predložil darovaciu zmluvu až dňa 8.6.2021, no až po predbežnom právnom posúdení zo strany súdu prvej inštancie uvedenom na pojednávaní dňa 6.5.2021, na ktorom súd prvej inštancie konštatoval okrem iného to, že dôkazné bremeno ohľadom tvrdenia, že obchodný podiel v spoločnosti ERI, s.r.o. nepatrí do BSM, zaťažuje žalovaného ako bývalého manžela. Ak potom konanie v prejednávanej veci začalo za účinnosti predchádzajúcej procesnoprávnej úpravy – zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, tzv. sudcovskú koncentraciu konania v zmysle ustanovení CSP (účinného od 1.7.2016) nebolo možné použiť, na čo správne poukázal aj súd prvej inštancie.

32. Vo vzťahu k (ne)možnosti vyporiadať pohľadávku zo Zmluvy o bezúčelovom splátkovom úvere č. 9905000725 zo dňa 6.6.2005, odvolací súd poukazuje na bod 32. odôvodnenia napadnutého rozsudku, kde súd prvej inštancie konštatoval, že dlhy a pohľadávky je možné vyporiadať len v rámci tzv. širšieho vyporiadania BSM, t.j. za podmienky, že existujú nejaké aktíva vyporiadavaného BSM (ktorých existencia v prejednávanej veci preukázaná nebola).

33. V bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva (s výnimkami stanovenými v ust. § 143 OZ). Ak bol spoločný dlh sporových strán uhradený až po zániku BSM, potom v prípade jeho uhradenia pred rozhodnutím súdu o vyporiadaní sa žiadnej zo strán sporu k úhrade už neprikazuje, pretože prikázať možno iba existujúci majetok. Nie je totiž možné rozhodnutím súdu (výrokom jeho rozhodnutia) prikazovať už uhradený dlh, či zaniknutú pohľadávku, resp. zničenú vec. Pokiaľ sa niektorý z manželov po rozvode manželstva podieľal na zaplatení spoločného dlhu zo svojich výlučných prostriedkov, v konaní o vyporiadanie BSM je možné zohľadniť túto skutočnosť len v rámci tzv. širšieho vyporiadania BSM. Vyporiadanie spoločných záväzkov, ktoré sú spojené s bezpodielovým spoluvlastníctvom manželov a vznikli za jeho trvania, sa totiž týka vzťahov medzi manželmi a nezasahuje do práv a povinností tretích osôb, ktoré nie sú stranami konania a ktorým zostávajú nedotknuté všetky ich práva vo vzťahu k dlžníkovi. Určenie osoby preberajúcej záväzok je úpravou vnútorných vzťahov

spoludlžníkov, ktorí v prípade manželov majú spravidla solidárne postavenie. Vyporiadanie aktív BSM (zmena vnútorných vzťahov dlžníkov) je úzko spätá s novými vlastníckymi pomermi k aktívam. Samo o sebe význam nemá, pretože bez zmeny vo vlastníckych pomeroch k aktívam nie je dôvod meniť vnútorné vzťahy spoludlžníkov, ktoré sú dané či už zmluvou alebo zo zákona a ktorých vzájomné vysporiadanie je naďalej zachované zákonom. Preto za stavu, keď do BSM nepatria aktíva, nebolo možné vyporiadať spoločné dlhy strán sporu (porovnaj s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/243/2021, rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/192/2019, rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/88/2021 a rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/231/2012, na ktorý poukázal už súd prvej inštancie).

34. Odvolací súd následne pristúpil k preskúmaniu vecnej správnosti výroku II. rozsudku, ktorým súd prvej inštancie rozhodol o trovách konania tak, že žiadna zo strán nemá právo na ich náhradu. Tento výrok má povahu závislého výroku od rozhodnutia vo veci samej. Žalobkyňa osobitné odvolacie dôvody voči tomuto výroku neuviedla. K námietkam žalovaného voči rozhodnutiu o náhrade trov konania odvolací súd v prvom rade poukazuje na to, že žalovaným uvádzané ustanovenie § 257 CSP súd prvej inštancie v prejednávanej veci neaplikoval, keď rozhodnutie založil na aplikácii § 255 ods. 2 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, ktoré primerane vysvetlil s prihliadnutím na priebeh a výsledok súdneho konania v prejednávanej veci. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že v danom prípade nemožno hovoriť o úspechu niektorej zo strán sporu. Konkrétne skutkové závery súdu prvej inštancie týkajúce sa postoja strán sporu ku konaniu v komparácii s jeho výsledkom (viď bod 7. odôvodnenia tohto rozsudku odvolacieho súdu) pritom žalovaný v ním podanom odvolaní nesporeval. Rozhodnutie súdu prvej inštancie o náhrade trov konania považuje odvolací súd za riadne odôvodnené, presvedčivé a vecne správne i s poukazom na § 380 ods. 1 CSP.

35. Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že odvolacie dôvody uvádzané žalobkyňou a žalovaným nie sú naplnené. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a uviedol právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad, z ktorých vyvodil právne závery, ktoré primerane vysvetlil. V posudzovanej veci odôvodnenie napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie nemožno považovať za svojvoľné, či zjavne neodôvodnené, keďže zrozumiteľne a výstižne poskytuje odpovede na právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany.

36. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní pritom nemá (nemusí) odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvoinštančného rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (porovnaj uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS78/05, sp. zn. IV. ÚS 115/03, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/145/2011). Do práva na spravodlivý proces nepatrí súčasne právo strany konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s požiadavkami strany konania a jej právnymi názormi (viď rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04 a sp. zn. I. ÚS 50/04). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľov, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie veci a zachádzajúcu do zbytočných podrobností, odvolací súd (i s prihliadnutím na predmet konania vymedzený uznesením súdu prvej inštancie č. k. 3C/133/2011-455 zo dňa 20.10.2022 a rozsah odvolacieho prieskumu stanovený § 380 ods. 1 CSP) nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

37. Z uvedených dôvodov odvolací súd, viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 CSP), rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

38. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

39. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

40. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu

trov odvolacieho konania, keďže odvolania žalobkyne i žalovaného boli podané nedôvodne a procesný úspech v odvolacom konaní nezaznamenala ani jedna zo sporových strán.

41. Senát odvolacieho súdu prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).